

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

ПРО ВІНЬКОВЕЦЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Першим декретом Народного Секретаріату про суд була постанова «Про введення народного суду на Україні», затверджена Центральним Виконавчим Комітетом Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів України 4 січня 1918 року. Саме з прийняттям зазначеної постанови починає формуватися система судоустрою, що лягла в основу сучасної судової системи України. Цим нормативно-правовим актом було скасовано стару судову систему та утворено нові дільничні, повітові й міські суди.

Такого типу суди були розташовані по всіх адміністративно-територіальних одиницях України.

Однак складна обстановка воєнного часу не дала змоги втілити всі раніше прийняті закони в життя. 14 лютого 1919 року Раднарком УРСР видав декрет «Про суд», яким скасував усі судові установи, що діяли на території України (Генеральний суд, судові палати, окружні суди, мирові суди, з'їзди мирових суддів, суди військові, морські, волосні, комерційні), а також усі установи й організації, котрі функціонували при колишніх судових інституціях, - прокурорський нагляд, нотаріат, присяжна і приватна адвокатура, інститути судових слідчих. Цим же декретом затверджено «Тимчасове положення про народні суди і революційні трибунали», яке проголошувало, що вся судова влада на території УСРР належить народним судам, радам (з'їздам) народних судів і революційним трибуналам, а також регламентувало організацію, підсудність, судочинство кожного з цих видів судів. Таким чином, в УСРР відповідно до декрету «Про суд» діяли два види судових органів - народні суди і революційні трибунали. Які існували до судової реформи 1922 року, котра основною ланкою системи визначила народний суд.

Але нова економічна політика вимагала перебудови судової системи, та основою судової реформи стала постанова ВУЦВК від 16 грудня 1922 року яка затвердила «Положення про судоустрій УРСР». Цей документ був майже точною копією «Положення про судоустрій РСФСР» від 30.10. 1922 року. Він обумовлював створення народних судів у складі постійних народних суддів . а також визначав єдину систему судових органів: народний суд, губернський суд, Верховний Суд УРСР.

Народний суд, в цей період, був судом тільки першої інстанції. Він розглядав та вирішував карні та цивільні справи. У якості суду першої інстанції він розглядав майже всі кримінальні справи; крім справ про навмисні убивства при обтяжуючих обставинах, розкрадання державного і суспільного майна в особливо великих розмірах, державних злочинів і деяких інших, віднесених законом до ведення вищестоящих судів і військових трибуналів, усі цивільні справи, підвідомчі судовим органам; справи про

адміністративні правопорушення, за які судом (суддею) можуть бути застосовані заходи адміністративного впливу. Народний суддя, який діяв одноособово чи разом з двома народними засідателями в народному суді, здійснював свою діяльність у межах визначеного для нього виїзного чи міського району.

Вказаним положенням від 16.12.1922 року встановлено вимоги до кандидатів на посаду народного судді. Ними могли бути незаплямовані в суді громадяни УСРР, які мали право обирати і бути обраними у Ради та не менш ніж дворічний досвід відповідальної політичної роботи в робітничо-селянських громадських, професійних чи партійних робочих організаціях або практичної роботи в органах Радянської юстиції на посадах не нижче народного слідчого. Народні судді обирались на один рік та могли бути переобраними губернськими виконавчими комітетами, за представленням губернського суду чи Наркому юстиції відповідно до відповідності до кількості дільниць чи районів народного суду даної губернії.

У відповідності до положення про судоустрій УРСР 1925 року основною ланкою судової системи, як і раніше, залишався народний суд, який діяв колегіально - у складі народного судді й двох народних засідателів, а у випадках, передбачених законом - одноособово. У зв'язку з тим, що до «Положення про судоустрій Української РСР» 1925 протягом 1925 - 1929 років були винесені численні зміни, виникла необхідність прийняття нового положення. Воно було затверджене ВУЦВК і РНК УРСР 11 вересня 1929 року. Положення зберігало діючу судову систему - народний суд, окружний суд, Верховний Суд УРСР. Народні судді районів обирались окружними з'їздами Рад, а в містах пленумами міських рад.

Згідно із законом про судоустрій СРСР, союзних і автономних республік від 16 серпня 1938 року основою судової системи УРСР, як і раніше, залишався народний суд. Кількість народних судів для кожного району встановлювався Радою Народних Комісарів союзної республіки за представленням Народного комісара юстиції союзної республіки.

Із тих відомостей, які виявлені в архівних документах, а також отриманих шляхом опитування колишніх працівників суду, та інших громадян, обізнаних з історією району, встановлено таке :

Починаючи з II половини грудня 1953 р. по I половину грудня 1954 р. – працював нарсуддя народного суду Віньковецького району Хмельницької області Корінь Василь Петрович.

II половина 1954 р. по I половину 1960 р. – нарсуддя народного суду Віньковецького району Хмельницької області Магіт Леонід Михайлович.

II половина грудня 1961 р. по II половину грудня 1962 р. – нарсуддя Віньковецького народного суду Шутій Степан Кіндратович.

I половина січня 1963 р. по II половину грудня 1964р. – Шутій С.К. нарсуддя Ярмолинецького районного народного суду.

II половина грудня 1964 р. по I половину лютого 1965р – Шутій С.К. нарсуддя Віньковецького народного суду і одночасно голова Ярмолинецького народного суду. Крім того в цей же період нарсуддями були Бабій Г.Т. та Кундіус М.Ф.

II половина лютого 1965 р. по жовтень 1965 р. – нарсуддя Вільковецького народного суду Шутій С.К.

I половина листопада 1965 р. по I половину грудня 1965р. – Шутій С.К. нарсуддя Новоушицького народного суду в смт. Вільківці.

Шутій Степан Кіндратович, 20 квітня 1922 року народження, в листопаді 1943 р. Шутій С.К. вступив на курси судово-прокурорських працівників, які закінчив у березні 1944 р. і був направлений працювати нарсуддею Берездівського району Кам'янець-Подільської області, де пропрацював до 01 листопада 1946р. В листопаді місяці 1946р. був направлений нарсуддею до Городоцького району Хмельницької області. В період з 1950-1955 р.р. навчався у Всесоюзному юридичному інституті, а після його закінчення був переведений на роботу до Ярмолинецького району Хмельницької області на посаду народного судді. В грудні 1965 р. народного суддю Новоушицького райнарсуду Шутія С.К. звільнено із займаної посади в зв'язку із закінченням строків повноважень.

Надалі склад Вільковецького районного народного суду змінився і спочатку виконував обов'язки голови суду Незгода Михайло Іванович з I половини січня 1966 р. по I половину грудня 1966 р. і в цей же період працював нарсуддя Вільковецького районного народного суду Шахрай В.Т.

В січні 1967 р. Вільковецький народний суд працював без судді, а вже в лютому 1967 р. - Незгода М.І. був в.о. голови суду.

З березня 1967 р. по I половину грудня 1971 р. суд працював у наступному складі: голова суду – Незгода Михайло Іванович, нарсуддя – Попов Віктор Степанович. По квітень 1975 р. в суді працював лише Незгода М.І.

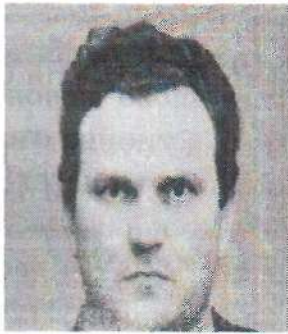
Незгода Михайло Іванович, 15 грудня 1922 року народження, закінчив в 1952 р. Київську юридичну школу, після чого навчався у Київському державному університеті. Після навчання був обраний народним суддею Михайлівського району Кам'янець-Подільського району. З грудня 1960 р. Незгода М.І. - голова Старокостянтинівського районного народного суду. З грудня 1965 р. обраний народним суддею Новоушицького районного народного суду. В березні 1967р. Незгода М.І. зарахований в штат народним суддею, та головою Вільковецького районного народного суду. В квітні 1976 р. народного суддю Вільковецького райнарсуду Незгоду М.І. звільнено із займаної посади в зв'язку із закінченням строків повноважень.

14 квітня 1976 р. на посаду нарсудді призначений Брізіцький Валерій Іванович, який пропрацював на даній посаді по червень 1979р. включно.

Згідно з новою Конституцією СРСР прийнятою 7 жовтня 1977 року народні суди в районах були перейменовані в районні народні суди.

З 02 липня 1979 р. по 26 червня 1987 р. нарсуддею Вільковецького народного суду працював Лінник Павло Олександрович. В період з 02.08.1982р по 28.08.1982р. на період відпустки нарсудді Лінника П.О. виконувала обов'язки нарсудді Вільковецького народного суду Юкальчук Зінаїда Василівна.

Лінник Павло Олександрович, 21 квітня 1950 року народження, закінчив Харківський юридичний інститут. Після закінчення інституту з серпня 1978 р. по липень 1979 р. працював стажистом Летичівського районного народного суду, а потім Деражнянського районного народного суду. З 02 липня 1979 р. перебував на посаді народного судді Віньковецького районного народного суду і пропрацював до 26 червня 1986 р.

З червня 1987 р. на посаду народного судді Віньковецького районного народного суду Хмельницької області призначено Бондарчука Степана Степановича. На даній посаді він пропрацював до квітня 1990 р. На час відбування ним відпустки (в період з 04.05.1988р. по 01.06.1988р.) виконуючим обов'язки народного судді призначено Девду Віктора Ростиславовича.

Бондарчук Степан Степанович, 23 листопада 1946 року народження, закінчив Львівський орденна Леніна Державний університет ім. І. Франка. З липня 1970р. по лютий 1973р. працював помічником прокурора Маневицького району Волинської області. З березня 1973р. по квітень 1976 р. – слідчий прокуратури, помічник прокурора Старосинявського району Хмельницької області. З червня 1987 р. по квітень 1990 р. народний суддя Віньковецького районного народного суду.

З квітня 1990 р. суд працював у наступному складі: голова суду – Дідур Микола Володимирович, суддя Девда Віктор Ростиславович.

Дідур Микола Володимирович, 31 березня 1958 року народження, закінчив Харківський юридичний інститут ім. Держинського. Після закінчення інституту з серпня 1985 р. по листопад 1985 р. – стажист Городоцької районної прокуратури Хмельницької області, а далі по серпень 1986 р. – стажист на посаді помічника прокурора Новоушицької районної прокуратури Хмельницької області. З 01 серпня 1986 р. по квітень 1990 р. працював помічником прокурора Новоушицької районної прокуратури Хмельницької області. З 06 квітня 1990 року Дідур М.В. суддя, голова Віньковецького районного суду Хмельницької області і звільнився з даної посади за власним бажанням.

Девда Віктор Ростиславович, 23 березня 1954 року народження. Закінчив Львівський орденна Леніна державний університет ім. Івана Франка у 1979 році. Після закінчення університету до січня 1983 р. працював старшим юрисконсультантом Віньковецької міжколгоспної юргрупи. З січня 1983 р. по лютий 1986р. Девда В.Р. працює головним спеціалістом по правових питаннях Ради РАПО. В період з лютого 1986р. по листопад 1989р. ведучий спеціаліст юрисконсульт Віньковецького АПО. Потім Девда В.Р. працював юрисконсультантом Віньковецького районного управління сільського господарства, яке згодом було перейменоване

в управління сільського господарства Віньковецької райдержадміністрації в період з листопада 1991р. по грудень 1992р. Відповідно до рішення чотирнадцятої сесії Хмельницької обласної Ради народних депутатів XXI скликання від 25.12.1992 р. №11 Девда Віктор Ростиславович обраний на посаду народного судді Віньковецького районного народного суду. На даній посаді Девда В.Р. пропрацював до 20.03.2001р.

В червні 2001 році суддею Віньковецького районного суду Хмельницької області став Трохимчук Олексій Олексійович, а згодом головою цього ж суду, і пропрацював на цій посаді до 02.12.2010 р.

Трохимчук Олексій Олексійович, 29 березня 1966 року народження, в 1992 році закінчив Вищу слідчу школу МВС СРСР в м. Волгограді. З серпня 1992 р. по вересень 1998 р. слідчий СВ Ізяславського РВ УМВС України в Хмельницькій області. Указом Президента України від 05.08.1998 р. №846/98 Трохимчука О.О. призначено суддею Ізяславського районного народного суду Хмельницької області з вересня 1998 р.. Указом Президента України від 15.06.2001 р. №440/2001 Трохимчука О.О. переведено на посаду судді Віньковецького районного суду Хмельницької області в межах п'ятирічного строку і призначено головою цього ж суду з липня 2001 р. Згідно Постанови Верховної Ради України від 18.09.2003 р. № 1205-IV Трохимчука О.О. обрано на посаді судді безстроково місцевого Віньковецького районного суду. Указом Президента України від 14.07.2004 р. №794/2004 призначено головою Віньковецького районного суду Хмельницької області. Рішенням Ради суддів України від 17.07.2009 р. №68 призначено строком на 5 років головою Віньковецького районного суду. Постановою Верховної Ради України від 02.12.2010 р. №2763-VI Трохимчук О.О. призначений на посаду судді Апеляційного суду Хмельницької області.

В серпні 2012 р. до штату Віньковецького районного суду Хмельницької області була зарахована на посаду судді Марціцка Ірина Богданівна, якій у 2014р. була надана відпустка по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. Відповідно до Указу Президента України від 26.09.2015 р. № 564/2015 Марціцку І.Б. переведено на роботу на посаді судді Тербовлянського районного суду Тернопільської області.

Марціцка Ірина Богданівна, 21 липня 1984 року народження, у 2007 р. закінчила Хмельницький університет управління та права за спеціальністю правознавство. З листопада 2006 р. по жовтень 2010 р. працювала юрисконсультом та в.о. начальника юридичного відділу ВАТ «Тернопільський комбайновий завод», який реорганізовано у ТОВ «Тернопільський комбайновий завод», а потім перейменовано у ТОВ «ТВФ Ротор». З жовтня 2010 р. по лютий 2012 р. юрисконсульт ТОВ «Тернофарм» та юрисконсультом «Тернопільська фармоцевтична фабрика» за сумісництвом. В період з лютого 2012 р. по липень 2012 р. Марціцка І.Б. працювала юрисконсультом ТОВ «Мірум Менеджмент» у м. Тернопіль. Указом Президента України від 31.07.2012 р. №461/2012 Марціцка І.Б. призначена суддею Віньковецького районного суду Хмельницької області в межах п'ятирічного строку. Відповідно до Указу Президента України від 26.09.2015 р. № 564/2015 Марціцку І.Б. переведено на роботу на посаду судді Тербовлянського районного суду Тернопільської області.

Працівники суду, які працювали в суді :

Кабачинський Константин Гр. (судвиконавець);
Старосуд Алла Дмитрівна (секретар суду);
Загнітко Василь Антонович (секретар с/з);
Гома Софія Миколаївна (діловод);
Мацина Никифор Йосипович (їздовий);
Горбатюк Олена Адольфівна (прибиральниця);
Явореха Валентина Сидорівна (діловод);
Заєць Броніслав Петрович (їздовий);
Комарко Григорій Петрович (судвиконавець);
Ступницька Марія Митрофанівна (секретар с/з);
Школьник Ріта Абрамівна (секретар суду);
Кохан Анна Тимофіївна (діловод);
Сохацький Станіслав Йосипович (їздовий);
Юрчак Анна Арсентіївна (секретар суду);
Оленчук Зінаїда Трофимівна (діловод);
Качурин Степан Степанович (водій);
Кірик Людмила Станіславівна (секретар с/з);
Козловська Нюра Миколаївна (діловод);
Островський В.Б. (шофер);
Колодій П.С. (судвиконавець);
Козловська Ганна Миколаївна (секретар с/з, старший секретар);
Залуцька Алла Йосипівна (діловод);
Травна Людмила Іванівна (прибиральниця);
Колодій Петро Семенович (судвиконавець);
Островський Володимир Олегович (їздовий);
Онищак Михайло Романович (судвиконавець);
Марценюк Людмила Дмитрівна (секретар с/з);
Шевчук (Пальчинська) Людмила Миколаївна (секретар с/з,
судвиконавець);
Островська Євгена Йосипівна (діловод-машиніст);
Цимбалюк Петро Карлович (судвиконавець);
Кірик Василь Іванович (судвиконавець);
Гуменюк Анатолій Володимирович (секретар с/з);
Швець Анатолій Григорович (секретар с/з);
Тиха Ніна Василівна (діловод);
Буляк Євгена Миколаївна (прибиральниця);
Мельник Василь Антонович (діловод);
Юрчак (Сачалко) Марія Іванівна (діловод, секретар-друкарка);
Буляк Євгена Миколаївна (прибиральниця);
Коваль Василь Федорович (діловод);
Гловацька Ганна Іванівна (прибиральниця);
Дубина Василь Петрович (водій);
Нікулішен Михайло М. (водій);
Біла Антоніна Іванівна (прибиральниця);
Пуківський Іван Олександрович (судвиконавець);

Горділова Ганна Михайлівна (діловод);
Пуківська Емілія Михайлівна (діловод);
Сичевська В.В. (секретар с/з);
Смаровидло Галина Антонівна (кур'єр-прибиральниця);
Щілецька Антоніна Василівна (кур'єр-прибиральниця);
Русевич (Заєць) Марія Зіновіївна (кур'єр-прибиральниця, секретар с/з);
Білоус Броніслава Іванівна (кур'єр-прибиральниця);
Дячок Василь Миколайович (судвиконавець);
Тішевський Олександр Володимирович (судвиконавець);
Давидчук Марія Антонівна (прибиральниця);
Юзвишина Марія Іванівна (прибиральниця);
Троян Валентина Іванівна (старший секретар суду);
Коновалов Ігор Васильович (секретар суду);
Заєць Ірина Володимирівна (секретар суду)
Дяковська Людмила Станіславівна (прибиральниця);
Шевчук Анна Олегівна (секретар с/з);
Токар Ольга Василівна (консультант суду, помічник судді);
Кохан Віктор Михайлович (робітник);
Бідонько Людмила Леонідівна (помічник судді);
Біла Людмила Мечиславівна (старший секретар суду, консультант з
кадрової роботи суду, секретар с/з);
Боднар (Підлісна) Інна Володимирівна (судовий розпорядник, секретар
суду, помічник судді);
Сохацька Ірина Володимирівна (секретар суду);
Лонський Франц Вікторович (робітник);
Кенс (Лужняк) Альона Миколаївна (помічник судді);
Сікорська Надія Олександрівна (помічник судді);
Кошай Юлія Вікторівна (секретар суду);
Пазюк Василь Васильович (секретар суду, судовий розпорядник);
Ткачук Галина Михайлівна (старший секретар суду, завідувач
канцелірією);
Почко (Шпак) Вікторія Валеріївна (секретар суду);
Приймак Леся Олександрівна (секретар с/з, помічник судді);
Кошалковська Наталія Анатоліївна (секретар-друкарка);
Главацький Олексій Іванович (секретар суду, секретар с/з).

Згідно із положенням Закону України «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про судоустрій» прийнятого 24 лютого 1994 року змінилася назва Віньковецького районного народного суду – на **Віньковецький районний суд Хмельницької області.**

Відповідно до статті 119 Закону України «Про судоустрій України» від 07.02.2002 року №3018-III організаційне забезпечення діяльності судів покладається на Державну судову адміністрацію.

На теперішній час (2016 р.) на посадах суддів Віньковецького районного суду Хмельницької області перебувають:

Волкова Оксана Миколаївна 27 жовтня 1958 року народження, у 1998 році закінчила Львівський державний університет ім. Івана Франка і отримала другу вищу освіту за спеціальністю правознавство. В січні 1999 року по переводу була призначена на посаду начальника Віньковецького районного управління юстиції. Указом Президента України від 25 квітня 2002 року №383/2002 Волкову Оксану Миколаївну призначена на посаду судді Віньковецького районного суду Хмельницької області в межах п'ятирічного строку. До роботи Волкова О.М. приступила з 12 червня 2002 року. Постановою Верховної Ради України від 20.03.2008 року №240-VI обрана на посаду судді безстроково. Рішенням Вищої ради юстиції від 11.07.2012 року № 872/0/15/12 Волкова О.М. призначена на посаду голови Віньковецького районного суду Хмельницької області з 11 липня 2012 року. Волкова О.М. працює на посаді голови суду відповідно до протоколу зборів суддів Віньковецького районного суду від 14.04.2014 року №4 та протоколу зборів суддів від 09.04.2015 року.

Потапов Олександр Омелянович, 18 червня 1963 року народження, закінчив Донецький державний університет у 1992 році. Після закінчення університету Потапов О.О. працював слідчим слідчого відділення Шахтарського міського відділу внутрішніх справ м. Шахтарськ Донецької області. З грудня 1992 р. по квітень 2001 р. адвокат юридичної фірми «ИСК-Т» м. Шахтарськ Донецької області. Указом Президента України від 07 березня 2001 року №165/2001 Потапов О.О. призначений на посаду судді Шахтарського районного суду Донецької області строком на п'ять років. Відповідно до Указу Президента України від 20.08.2002 р. суддя Потапов О.О. переведений на посаду судді Віньковецького районного суду Хмельницької області в межах п'ятирічного строку. Постановою Верховної Ради України від 16.03.2006 р. №3564-IV обраний на посаду судді безстроково.

Працівники апарату суду, які працюють на теперішній час у Віньковецькому районному суді Хмельницької області:

Панькова Оксана Вікторівна, 22.09.1976 року народження, працює у Віньковецькому районному суді з 25.06.1998 року (секретар с/з, помічник судді, заступник керівника апарату суду);

Сікорська Валентина Олександрівна, 03.08.1974 року народження, працює у Віньковецькому районному суді з 18.08.1999 року (секретар с/з);

Антошків Ярослав Анатолійович, 03.08.1980 року народження, працює з 23.09.2002 року (помічник голови суду, керівник апарату суду);

Козяр Олег Михайлович, 11.10.1982 року народження, працює з 01.08.2005 року (судовий розпорядник, головний спеціаліст з інформаційних технологій, головний спеціаліст);

Павлішен Юрій Віталійович, 24.11.1981 року народження, працює з 25.01.2007 року (помічник судді, помічник голови суду);

Хоптяна Людмила Миколаївна, 10.02.1976 року народження, працює з 23.09.2010 року (прибиральниця);

Мазуренко Віктор Васильович, 16.12.1986 року народження, працює з 05.07.2013 року (секретар суду, судовий розпорядник);

Ситник (Протас) Світлана Ярославівна, 08.08.1992 року народження, працює у суді з 16.01.2014 року (секретар суду);

Бойко Альона Михайлівна, 19.10.1992 року народження, працює з 29.07.2014 року (секретар-друкарка, секретар суду);

Кубріцька Оксана Володимирівна, 17.09.1976 року народження, працює у суді з 16.10.2014 року (секретар суду, старший секретар суду);

Кушнір –Чуприна Олена Валентинівна, 19.10.1990 року народження, працює у суді з 01.07.2015 року (секретар с/з), на теперішній час перебуває у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

Побережна Ірина Володимирівна, 22.05.1986 року народження, працює у суді з 18.09.2015 року (секретар суду, помічник судді);

Навроцька Юлія Славіївна, 26.10.1991 року народження, працює у суді з 12.11.2015 року (секретар судового засідання);

Слободян (Жук) Оксана Олегівна, 16.02.1994 року народження, працює у суді з 11.02.2016 року (секретар-друкарка);

Адаменко Альона Ігорівна, 08.10.1993 року народження, працює у суді з 01.07.2016 року (секретар с/з).

Загальна штатна чисельність апарату Віньковецького районного суду Хмельницької області складає 17 одиниць. Переважна більшість працівників апарату суду здобули вищу юридичну освіту у вищих навчальних закладах України.

Весь колектив неухильно дотримується принципів гуманізму, неупередженості та справедливості. Усією своєю діяльністю суд виховує громадян у дусі відданості Батьківщині, точного і неухильного виконання Конституції і законів України, додержання дисципліни, чесного ставлення до державного і громадського обов'язку, поваги до прав, честі, гідності громадян.

Високий професіоналізм, принциповість та сумління - є надійною запорукою у зміцненні законності та правопорядку у нашій державі.